

udtalt Ønsket om at komme paa Landet. Hun vilde derud ikke alene for at have Fred, men ogsaa for den friske Lufts og de lange Spaserevejes Skyld. Hun, som med alle sine legemlige Lidelser altid havde vanskøttet sit Helbred, fordi hun dog ikke troede paa nogen Bedring, var i den senere Tid bleven indtil Yderlighed agtpaagivende paa dette Punkt. Nu, da hun havde faaet saa meget at leve for, havde hun ogsaa vundet Haab om ny Kraft for sit stakkels, ømtaalige Legeme.

Blandt de mange forskelligartede Bøger og Tidsskrifthefter, der altid laa opstablet paa hendes Bord, fandtes nu ogsaa lægevidenskabelige Værker og Sundhedstidender, som hun ivrigt studerede. Med sandt Heltemod gennemgik hun for Tiden en Hærtningskur bestaaende af iskolde Bade, Haandvægtsøvelser og timelange Fodvandringer. Allerede inde i København var hun begyndt at gaa tidlige Morgenture ud ad Langelinje, trodsende Vejr og Føre, og hun havde derved været til stor Morskab for Familjens Bekendte i Bredgade, der fra Vinduerne betragtede hende, naar hun ved Nitiden vendte hjem, skridtende afsted i mekanisk Ilmarsch og med opheftet Kjöleskørt, — ligegyldig for alt andet, end om hun vilde faa Brev fra Per den Dag eller ikke.

Og al denne Ihærdighed havde saa alligevel ingenting hjulpet. Alle kunde se det, hvordan